

der var Grund til at sammenkalde et helt Landsmøde for at overveje saadanne Spørgsmaal; og endelig — og jeg nægter ikke, at det var min Hovedgrund — fandt jeg, at det var en for kostbar Foranstaltning at kalde alle disse Kommissioner fra Landets samtlige Amter sammen til et saadant Møde, hvis der ikke var særlige Grunde, som gjorde et saadant Møde paa-kraevet.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen ankede endvidere over, at Skemaerne til Ansøgninger om de nye Laan efter Tillægsloven af 6. Maj 1921 ikke var udsendt i rette Tid. Der maa dog her foreligge en Misforstaaelse. Der er slet ingen nye Skemaer anvendt for Tillægsloven efter Loven af 6. Maj 1921; men det er de gamle Skemaer, der er brugt, og man har anvendt den Fremgangsmaade, som har været anvendt tidligere, nemlig at Sogneraadene fra Amterne faar udsendt de Skemaer, de skal bruge, Amterne maa saa rekvirere dem fra Ministeriet. Paa et vist Tidspunkt var der Udsigt til, at der kunde blive for faa Skemaer — der blev dog ikke for faa —, og man lod saa optrykke Skemaer, som var ganske ligesom de gamle, blot kom der til at staa paa dem: i Henhold til Lov af 22. Juni 1917, jfr. Lov af 6. Maj 1921. Jeg har ogsaa modtaget Henvendelser fra nogle Sogneraad, hvoraf fremgaar, at nogle af disse har haft samme Misforstaaelse som det ærede Medlem Hr. Mads Larsen. I saadanne Tilfælde har vi straks sendt Skemaer til disse Sogneraad. Jeg tror imidlertid ikke, der er sket nogen Ulykke paa den Maade, som det ærede Medlem har antydnet.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen henstillede, at Justitsministeriet ved en Henvendelse til Dommerkontorerne vilde foranledige, at Panteobligationer blev ekspederet hurtigere. Jeg skal bemærke, at vi fra Landbrugsministeriet allerede paa et tidligere Tidspunkt har gjort opmærksom herpaa. Allerede den 20. September 1920 anmodede vi Justitsministeriet om at indskærpe Dommerne en hurtigere Ekspedition, og Justitsministeriet har ved Skrivelse af 3. Oktober samme Aar gjort denne Anmodning til Dommerne til sin. Jeg antager, at denne Henstilling har virket, men skulde ærede Medlemmer kende Tilfælde af, at saadanne Ekspeditioner skulde være forsinket, vilde jeg mene, at det er rigtigere at gøre Ministeriet bekendt dermed i Stedet for at fremsætte en almindelig Anke, som jeg dog betvivler er helt berettiget.

Det ærede Medlem Hr. Olufson kritiserede et Cirkulære, som Landbrugsministeriet har udsendt under 28. September 1921 vedrørende Værdien af Bygninger, idet han var af den Opfattelse, at det var ganske forkert, at Laan og Statstilskud blev givet, hvor der er Værdier, der hidrører fra gamle Bygninger, han brugte i denne Forbindelse det nedsættende Udtryk „Rottereder“, om saadanne gamle Bygninger. Nu vil jeg give det ærede Medlem ganske Ret i, at Hensigten med baade Laan og navnlig Byggetilskud er det, at der skal oprettes ikke blot nye Brug, men ogsaa skal bygges nye Hjem for Mennesker, og det er da ogsaa den almindelige Regel, at dette finder Sted. Men det gaar ikke an, at man vil presse Livet ind i en bestemt Skabelon, det praktiske Liv rummer saa mangfoldige Tilfælde, at det ikke gaar an uden videre at sige, at der maa ikke oprettes nye Brug efter denne Lov, undtagen at der ogsaa opføres fuldstændig nye Bygninger. Jeg tager et saadant Eksempel som, at en middelstor eller større Gaard bliver udstykket til Bunds, saa vil der blive i hvert Fald een Parcel, maaske flere, hvorpaa der staa gamle Bygninger. Disse gamle Bygninger har en Værdi, og den Nybygger, der overtager det paagældende Jordstykke, faar den Værdi og maa betale for den. Ellers vilde der ingen Rimelighed og Retfærdighed være i det, ellers vilde han ikke blive stillet paa lige Fod med de andre. Men idet han overtager denne Værdi, har han betalt for den, fordi han faar nogle af de Bygninger, han skal bruge, og hans Byggeudgifter bliver mindre, men dette noget, han har betalt for de gamle Bygninger, gaar ind i det, de andre maa betale for Nybygninger. Jeg mener derfor ikke, man vilde stille sig fuldkommen retfærdigt overfor de forskellige Nybyggere, hvis man sagde til dem: Du har taget gamle Bygninger, og du kan derfor ikke faa Tilskud i samme Udstrækning som den, der bygger nye. For han har maattet betale for disse gamle Bygninger. Det samme kan være Tilfældet, hvor en Mand køber en Lod eller flere Lodder sammen, paa hvilke der f. Eks. er et Beboelseshus. Han kommer til at betale dette Beboelseshus, og selvfølgelig ikke til samme Værdi som et nyopført Hus; men i Forhold til de høje Priser, som det dyre Boligbyggeri i Øjeblikket har medført, vil han komme til at betale for et saadant gammelt Hus. Derfor har vi fra Ministeriets Side ment, at det vilde være urigtigt at slaa Bommen fuldstændig